

Sadržaj

Uvod 2

1. Deca sa oštećenjem vida 3

1.1. Dve grupe dece sa oštećenjem vida 4

2. Obrazovanje dece sa teškoćama vida 7

2.2. Preporuke za rad sa decom sa oštećenjem vida 9

Zaključak 11

Literatura 12

Uvod

Konvencija o dečijim pravima kaže da je obaveza da se licima ometenim u razvoju omogući život dostojan čoveka i aktivno učešće u zajednici. A koliko puta smo u autobusu ili bioskopu sedeli pored deteta koje se "malo glasnije smeje"? Kod nas su takva deca "nevidljiva". Ipak, ona postoje i deo su našeg društva.

U radu se razmatra pitanje vaspitanja i obrazovanja dece sa oštećenjem vida. Navode se osnovne karakteristike poremećaja vida kod dece kao i ključni problemi i obrazovne potrebe dece sa oštećenjem vida. Ukazano je na osnovne karakteristike inkluzivne nastave i ključne uloge nastavnika u ovom procesu. Razmatraju se moguća didaktičko-metodička rešenja i različiti pristupi u nastavi koji deci sa oštećenjem vida mogu da olakšaju učenje nastavnih sadržaja.

Deca sa oštećenjem vida

Čulo vida je deo nervnog sistema koji omogućuje organizmima da vide. Organ čula vida je oko, i ukoliko ne postoji ozbiljnije oštećenje fotoreceptora, pruža preko 80% utisaka iz spoljašnje sredine.

Slepom osobom smatra se ona osoba koja na boljem oku s korekcijom ima oštrinu vida manju od 10% (0,10) i osoba s centralnim vidom na boljem oku s korekcijom do 25% (0,25), ali vidno polje suženo na 20 ili manje. Shodno navedenim argumentima razlikuju se tri kategorije slepih osoba:

„Slijepa je ona osoba koja je izgubila u potpunosti osjet svjetla ili osjet svjetla ima s projekcijom svetla; Slijepom se smatra ona osoba koja ima ostatak vida manji od 5% (0,05) i na boljem oku s korekcijom ima ostatak vida do 10% (0,10), a vidno polje suženo na 20° ili manje;

Slijepom se smatra i ona osoba koja ima ostatak vida manji od 10% (0,10) na boljem oku s korekcijom i osoba s centralnim vidom na boljem oku s korekcijom do 25% (0,25), i suženo vidno polje na 20 ili manje“ (Tomić, 2008: 18).

Osim oštine vida u toku utvrđivanja slabovidnosti kod dece uzimaju se u obzir brojni drugi faktori kao što su: oštećenje fundusa oka, teškoće ili nemogućnost percipiranja i razlikovanja boja, preosetljivost na svetlo, brzo zamaranje oka, eventualna narušenost živčanog sistema i drugo.

V. Stančić decu oštećenog vida grupiše prema tome kako se gubitak vida odražava na uspešnost primene preostalog vida i s obzirom na neka druga oštećenja, pri čemu je bitan sniženi nivo kognitivnog funkcionisanja.

Dve grupe dece sa oštećenjem vida

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com